

Kuidas Tarvas koju jõudis

Vaskilmne pronkstarvas seisab teisipäeva hommikul Laagris, ARS Monumentaali tagahoovis ning piidleb kassi, kes päkese käes nurru lööb. Ta teab, et ees ootab sada kilomeetrit teekonda Rakverre. Seda ta veel ei tea, kas vastuvõtt tuleb tomatite või roosidega.

Aarne Mäe

Vaikelu katkestab kohale manööverdav Kraana, siis tulevad Fotograafid, siis saabub Linnapea, seejärel Linnaorkester, siis Treiler ja kohe selle järel oma Cheviga signaali andes energiat pakatav Skulptor ise. Kell on pool üksteist ära.

“Kas sellist tsirkust on vaja?” kahtleb üks Mees Monumentaalist. “No on vägev!” särab aga Skulptor ise.

Linnapea patsutab suurt pronkslooma: “Oli palju raskusi sel teel, aga nüüd oleme peaaegu jõudnud õnneliku lõpuni.” Tema pilgus on tunda tühimust. Pildistajad pildistavad. Linnapea patsutab.

Monumentaali mehed vaatavad umbusklikult kõrvalt, ise suitsu vedides ja Tarva-nimelist veini mekkides. “Andke Pullile ka veini!” teeb keegi ettepaneku.

Kuju saab Treilerile ilma eriliste pingutustega – tagumik ettepoole, sarved tahapoole. Rihmad ümber.

Kui Treiler Laagri Maksimarket ette sõidab, keerab üks jalgrattur pea nii taha, et põrutab peaaegu põõsasse. Taas valatakse veini, taas tehakse pilti. Üks naine ei tee. “Kahju, et ei ole fotoaparaati,” ütleb ta. Rakvere Rahvamaja Juhataja räägib linna ajaloo. Mängib Orkester.

Tallinna ümbersõidul tekitab keskmiselt kolmkümmend kilomeetrit tunnis kulgev Tarvas

paraja ummiku. Politsei on siiski asja ohjamas. Ees ja taga. Tarvas saab tugeva sahmaka vihma, peaasi, et tolmu ei saa, sest Tarvas on üle vahatatud.

Vahepeatus tehakse Kuu-salus. Inimesed on vastas, suurimateks uudistajateks on lapsed. Vahepeatus tehakse ka Viitna

kõrtsi ees. Kuju tulemine aga venib, sest viiekümnega sõites hakkavad sarved vibreerima. Kuju kõigub kurvides kõvasti, aga ümber ei kuku.

Kadrina ja Viitna vahel on inimesed juba aegsasti istet võtnud, viinapudel käib ringi, inimesed on elevel. Ama külas

oodatakse mitu tundi. Kui lõpuks kohale jõuab, on paljud juba ära läinud. Pensionär jää. “Väga toene on see mõte küll,” kiidab ta. “On vähemalt üks asi, mis tehtud, seda saab näha ka aastate pärast,” lisab poemüüja. Ja kui Tarvas lõpuks külast möödub, öhkavad kõik: “On ikka mölakas küll!”

Ama küla Pensionär käis poe ees vaatamas laulupeo tuld ja rattaretkelisi. Nüüd on Tarvas kah nähtud.

Rakverre jõuab Tarvas kella kuue ajal. Inimesed keeravad pead. Keegi ei loobi ei tomatite ega roosidega. Tarvas ööbib teedevalitsuse hoovis.

Vaid korra kohtusid pronksist ürgveise (vasakul üleval) ja Kadrina valla kodulehma pilgud. Millest need kõnelesid, teavad vaid asjaosalised ise. Tarvas jõuab aheldatult Vallimäe otsa, lehma tunded *macho* vastu kustutab ehk aeg.

